

**Verslag van de raadscommissie Bestuur, Veiligheid en Middelen gehouden op dinsdag
13 maart 2012 in het gemeentehuis aan de Rivierweg 111, in de Van Arembergzaal,
aanvang 20.00 uur**

Aanwezig zijn als:

voorzitter	:	de heer mr. A. Weggeman;
volksvertegenwoordigers	:	mevrouw I.K. Bollinger, raadslid Leefbaar Capelle; mevrouw C.J. van Dorp, raadslid Leefbaar Capelle; mevrouw M.E. Gijsbertha MSc, raadslid PvdA (t/m agendapunt 4); de heer drs. M. Ponte, raadslid PvdA (t/m agendapunt 4); de heer drs. M.G. Jaliens, raadslid PvdA (vanaf agendapunt 5); de heer J. Janson, raadslid PvdA (vanaf 21 agendapunt 5); de heer drs S. Van Loef, raadslid VVD; mevrouw C.M. Klever-Nieuwenhuis, raadslid VVD (t/m agendapunt 4); de heer N.C. van Veen, raadslid VVD (vanaf agendapunt 5); de heer P.G. Holkamp, raadslid D66; de heer P.S. Mulder, raadslid SGP (t/m agendapunt 4); de heer dr. M.W. van Buuren, raadslid SGP (vanaf agendapunt 5); mevrouw K.H. Sommer-de Vries, raadslid CDA (t/m agendapunt 4); de heer drs. N.H. van Buren, MCD, raadslid CDA (vanaf agendapunt 5); de heer drs. M.K.A. Grauss, raadslid ChristenUnie; de heer B.C. Alblas RA, burgerraadslid GroenLinks (t/m agendapunt 4); mevrouw ir. I.B. Verweijen-Steenaart, raadslid GroenLinks (vanaf agendapunt 5); de heer J. van der Sloot, raadslid SP;
griffier	:	mevrouw drs. T.A. de Mik;
secretaris	:	de heer S.G.V. Schouten;
portefeuillehouder	:	mevrouw A.J. Hartnagel, wethouder (vanaf agendapunt 5); de heer J.F. Koen, burgemeester; de heer J. van Winden, wethouder (t/m agendapunt 4);
ambtelijke ondersteuning	:	de heer S.L.C. Huizinga;
voorts aanwezig	:	de heer dr. J.L.M. Hakvoort, Rekenkamer; de heer mr. P. de Vries, voorzitter Rekenkamer;
notulist	:	de heer H. Veenstra (Notuleerservice Dictum).

Op de publieke tribune zijn bij de aanvang van de vergadering 11 personen aanwezig.

1. Opening, mededelingen en vaststellen van de agenda

De VOORZITTER opent de vergadering en heet allen welkom. Vervolgens staat hij stil bij het overlijden van de heer Rinze Tuinier, afgelopen zondag 11 maart, die de functie van hoofd afdeling Financiën vervulde. Hij verzoekt de aanwezigen om hem te herdenken en een aantal ogenblikken stilte in acht te nemen.

Vervolgens wordt gedurende enkele ogenblikken stilte in acht genomen.

De VOORZITTER deelt vervolgens mee dat de heer Grauss vanaf een later moment de vergadering zal bijwonen en mevrouw Pengel afwezig is in verband met ziekte.

Z.O.Z.

2. Vaststellen verslag vergadering 24 januari 2012

Het verslag wordt ongewijzigd vastgesteld.

3. Spreekrecht inwoners met betrekking tot alle agendapunten

De heer TASELAAR, inspreker namens de actiegroep Ketensedijk/Ketensezoom, spreekt in over de C2000-zendmast. Hij heeft in een brief aan de gemeenteraad al omstandig toegelicht waarom de actiegroep de plaatsing van de C2000-mast op sportpark 't Slot herbeoordeeld wil zien.

De verhoudingsgewijs lage plaatsing ten opzichte van de omgeving noodzaakt tot een hogere capaciteit van de zender met aanstraling tegen de omliggende woningen, met alle nadelige gevolgen van dien. Andere mogelijk te onderzoeken gebiedsalternatieven wil hij de gemeente niet onthouden, zoals Capelsebrug, bedrijventgebied Rivium, het gebied bij McDonalds en het grote gebied met weilanden aan de 's-Gravenweg-West. De ontwikkellocaties binnen de wijken zijn angstvallig vrijgehouden bij het afwegen van de keuzelocaties. Daarnaast heeft de actiegroep zorgen over de gezondheidsrisico's uitgesproken.

Die zijn niet verder uitgewerkt omdat de burgemeester op 31 augustus 2011 in een overleg daarover heeft aangegeven daarover niet in discussie te willen gaan en dat aspect overlaat aan de Voorziening Tot Samenwerking Politie Nederland (VTSPN).

Het verhelderende boekwerk Elektrostress en gezondheid van professor doctor ingenieur Michiel Haas en Hinke Wever heeft de veiligheidsbeambte afgedaan als populair wetenschappelijk. Zelfs de Antenneraad kent het boek niet, maar spreekt daarover wel een negatief oordeel uit. Dit boek is aan de burgemeester aangeboden, maar die heeft zich daarin niet willen verdiepen. Aan de VTSPN heeft de actiegroep op 7 maart 2012 bericht dat een bewonersavond wenselijk is gelet op 220 omwonenden die bezorgd, verbaasd of verbijsterd op het plaatsen van een C2000-mast hebben gereageerd. De VTSPN heeft tot op heden niets van zich laten horen. Dat in Nederland de boot wordt afgehouden over de gezondheidsrisico's blijkt volgens hem uit vele rapporten die vooral in het buitenland zijn uitgebracht. De aanbevelingen van de Europese Unie en de Europese Commissie worden voortdurend genegeerd. Professor dr. G. Heiland heeft in het STOWA-rapport deze aanbevelingen geheel onderbouwd. In Duitsland hebben 1.500 huisartsen zich verenigd en omwille van het Salzburger appel de toegestane straling weten terug te brengen tot 10 micro-watt per m². In de REFLEX-studie is aangetoond dat door blootstelling afwijkingen optraden in erfelijk dna-materiaal, wat in 2005 in twijfel werd getrokken, maar in 2010 volledig is onderschreven.

Thans worden in Frankrijk op grote schaal antennemasten afgebroken in gebieden met een grote bewonersdichtheid, omdat de schadelijkheid daarvan is aangetoond. De blootstellingslimieten die de Gezondheidsraad hanteert noemt hij volledig achterhaald en in flagrante tegenstelling met de aanbevelingen van de Europese Commissie. Uit het Duitse Nalia-onderzoek blijkt dat mensen drie maal vaker kanker krijgen als ze binnen een straal van 400 meter van een zendmast wonen. Deze vergaande conclusie werd pas na vijf tot tien jaar na de ingebruikname van een zendmast vastgesteld. Men kan zeggen dat men mobiele telefoons en computers ook maar weg moet doen, maar waarom het ons om gaat is dat de mast aan de al aanwezige straling wordt toegevoegd, waardoor er meer vormen van straling ontstaan die de risico's alleen maar versterken. Zolang de blootstellingslimieten niet drastisch worden verlaagd voelt de actiegroep zich maatschappelijk verplicht om zich daartegen te verzetten. Een mast in de wijk vervult de actiegroep met grote zorg en hij vertrouwt erop dat het ook de zorg wordt van de raad.

De heer KOREVAAR, inspreker namens de actiegroep Ketensedijk en Ketensezoom, heeft zich beziggehouden met het nagaan van alle mogelijke rapporten en informatie over de C2000-masten.

Over de herkomst van de opdracht tot het plaatsen van de beide masten zijn er bij de gemeente en de VTSPN verschillende scenario's. Het gaat om een besluit over het maken van een verbeterplan voor het bijplaatsen van masten om budgettaire en beheersredenen. In het plan is een prioriteitenlijst vervat die voor 2010 is ontwikkeld. De gemeente Capelle aan den IJssel ontbreekt op die lijst, die de minister in 2011 heeft geüpdatet.

Het probleem betreft het communiceren van de multidisciplinaire hulpdiensten en het groepsgesprek, waardoor frequenties nodig zijn. Masten lossen het probleem met de frequenties niet op, zodat hij vraagt waar de opdracht tot plaatsing van de mast vandaan komt. Vanaf 2009 is er volgens hem weinig tempo betracht, zodat er in Capelle aan den IJssel iets bijzonders met de veiligheid aan de hand moet zijn.

Burgemeester KOEN legt uit dat de rijksoverheid ruim tien jaar terug heeft besloten tot invoering van het communicatienetwerk C2000. Het betreft een rijksbesluit om communicatie tussen alle hulpdiensten in heel Nederland mogelijk te maken, waarvoor het plaatsen van C2000-masten in heel Nederland nodig is.

Eigenlijk is sinds die tijd in Capelle aan den IJssel ook een zoekproces aan de gang om binnen de bebouwde kom plekken te vinden. Uitgaande van een technische analyse is het nodig om in de buurt van de stormvloedkering en aan de oostzijde van de gemeente een mast te plaatsen om het totale gebied goed te dekken. Capelle aan den IJssel is op dit moment een van de weinige locaties in het land waar C2000 niet goed werkt. Met name aan de oostkant van de gemeente is de dekking onvoldoende, wat ook risico's met zich meebrengt. Bij De Terp is ondersteuningstechniek nodig om binnen het gebouwencomplex bereik te hebben.

Vanuit de VTSPN zijn zoekcirkels aangegeven waarbinnen twee masten geplaatst moeten worden. Hijzelf houdt zich niet bezig met de technische afwegingen en de VTSPN is opdrachtgever.

De rijksoverheid heeft besloten dat de planologische en juridische procedure niet geldt voor C2000-masten, omdat het belang van communicatie van nooddiensten uitgaat boven planologisch-juridische procedures.

Dat betekent dat de positie van lagere overheden en burgers veel beperkter is dan bij andere bouwwerken.

De gemeente is dus gehouden aan allerlei technische uitgangspunten van de VTSPN voor het beschikbaar stellen van twee stukjes grond.

In de afgelopen jaren zijn allerlei locaties voor C2000-masten in beeld gebracht en telkenmale zijn locaties om tal van redenen afgewezen. De argumenten daarvoor hadden te maken met onvoldoende bereik en het feit dat de masten voor technici van de VTSPN ongehinderd en zonder tussenkomst van derden continu bereikbaar moeten zijn. Daarom is het dak van het gemeentehuis ook ongeschikt. De commissie kan een overzicht van locaties krijgen die de VTSPN als niet geschikt heeft beoordeeld. Uiteindelijk zijn toch twee locaties gevonden aan het Valeriusrondeel bij de stormvloedkering en bij de gemeentewerf aan de Groenedijk. Ook de gemeente Krimpen aan den IJssel moet deels door een van de masten bediend worden. Er staat ook een mast naast de Van Brienenoordbrug. De gemeente is onderdeel van een landelijk dekkend netwerk.

Een discussie over gezondheidsargumenten gaat hij niet aan, omdat niet de gemeente, maar de rijksoverheid heeft besloten tot C2000. Burgers zouden volgens hem de discussie moeten aangaan met het uitvoeringsorgaan van de rijksoverheid, de VTSPN. Dat gebeurt ook regelmatig en de VTSPN zal binnenkort een informatieavond in de gemeente Capelle aan den IJssel houden. Hij heeft dus te maken met rijksbeleid en technische eisen die de gemeente niet stelt. Hij is verplicht volle medewerking te verlenen en wordt onder druk gezet door de hogere overheid om dat te doen. Daarom zijn na ampele overwegingen twee haalbare opties aan de VTSPN aangeboden, die binnen de gemeentelijke mogelijkheden de minst slechte opties zijn. Hij begrijpt dat sommigen daarvan een zekere overlast ondervinden, maar de gemeente moet meewerken en dat gebeurt na een jarenlange zoektocht. De VTSPN is nu aan zet om na een discussie met bewoners uiteindelijk tot plaatsing over te gaan.

De heer HOLKAMP heeft graag de beschikking over een lijst met eerder beoordeelde en afgewezen locaties en vraagt welke de afwegingen waren om juist de beide locaties wel aan te bieden. Bij de Algerabrug zijn er volgens hem namelijk meer mogelijkheden.

De heer VAN DER SLOOT is van mening dat de gemeente de zorgen van bewoners serieus moet nemen, met name over de gezondheidssituatie. Hij vraagt hoe de gemeente gaat zorgen dat de door de Gezondheidsraad gestelde normen worden gerespecteerd. Het realiseren van een aparte mast biedt wellicht mogelijkheden om zenders te clusteren, zodat er slechts sprake zal zijn van één stralingsbron.

De heer VAN LOEF is niet gelukkig met het doorlopen proces en de locatiekeuze. Het nut en de noodzaak van de C2000-mast staat voor hem niet ter discussie en hij wil zich ook niet mengen in de gezondheidsrisico's. Wel meent hij dat de masten zorgen voor horizonvervuiling, zodat hij zich afvraagt of er een alternatief mogelijk is. Tweemaal heeft hij de gemeentelijke dienst daarom al gevraagd om het locatiekeuzerapport. Hij is blij met de toezegging van de burgemeester om alsnog inzicht te krijgen in de opties. Verder wil hij weten waarom de gemeente € 7.000,- moet fourneren.

Wat betreft het proces gelden er geen planologisch-juridische procedures en is de positie van burgers meer beperkt, maar dat ontslaat de gemeente niet van de verplichting om burgers serieus te nemen, temeer omdat een dergelijke mast onder de bevolking tot veel discussie leidt. Hij wil de burgers serieus nemen wat betreft de communicatie en de locatiekeuze. Daarom wil hij goed naar alternatieve locaties kijken die niet grondgebonden zijn. Aan de alternatieven vanuit de sprekers wil hij de flats bij de ronddelen en het gemeentehuis toevoegen.

Burgemeester KOEN ontkent dat de gemeente bewoners niet serieus zou nemen. Eind augustus zijn direct omwonenden geïnformeerd over de zendmasten en zijn er uitnodigingen uitgegaan. Er wordt een informatieavond georganiseerd, maar wel binnen de door het Rijk over de procedure gestelde kaders.

De bestuursrechter heeft een keer een uitspraak gedaan over die procedure en hij vindt dat de gemeente zaken binnen de procedure voor C2000-zaken zorgvuldig heeft gedaan.

Op alle overwogen alternatieven gaat hij nu niet in, maar die zijn in de afgelopen jaren afgefallen.

Over nut en noodzaak van C2000 discussieert hij ook niet en de gemeente Capelle aan den IJssel is een van de laatste gemeenten die nu aan de volwaarden voldoet. Dat heeft lang geduurd omdat Capelle aan den IJssel een dicht bebouwde gemeente is zonder open ruimten en grote industrieterreinen die binnen het zoekgebied vallen. Daardoor kunnen moeilijk locaties gevonden worden waarvan mensen in het kader van de horizonvervuiling weinig last hebben. Het gaat dus voor een aantal mensen om een lastig en pijnlijk proces, omdat relatief dicht bij een woonomgeving een voorziening nodig is. Het is technisch mogelijk om een mast op een dak van een flat te plaatsen.

De heer VAN LOEF meent dat technisch gezien heel veel mogelijk is, maar daaraan zal ongetwijfeld een prijskaartje hangen. De vraag is wat de gemeente over heeft voor een mast op een flatgebouw.

Burgemeester KOEN licht toe dat het bedrag van € 7.000,- te maken heeft met de benodigde watercompensatie voor de aanleg van een brug die nodig is om ongehinderd bij de C2000-mast aan het Valeriusrondeel te komen. Het bleek om verschillende redenen niet mogelijk om bij de sportvelden van VV Capelle aanpassingen aan te brengen, zodat is besloten watercompensatie voor rekening van de gemeente te nemen.

Op de clustering van masten verzoekt hij de VTSPN verder te laten ingaan en hij stelt voor de mogelijkheid te bezien om die vraag via de heer Van Boven te laten beantwoorden.

Wat betreft de gezondheidsnormen wijst hij erop dat de rijksoverheid het uitrollen van het systeem veilig vindt en de gemeente Capelle aan den IJssel dan niet kan zeggen andere normen te hanteren.

De verantwoordelijkheid ligt bij de rijksoverheid omdat de gemeente bestuurlijk niet in de positie is om het besluit te nemen niet tot invoering van C2000 in Capelle aan den IJssel over te gaan. Een discussie daarover zou moeten plaatsvinden tussen de Tweede Kamer en de minister van Veiligheid en Justitie.

De heer VAN DER SLOOT gaat het erom hoe het college ervoor zorgt dat de mast buiten de huidige norm van de Gezondheidsraad valt.

Burgemeester KOEN wil die vraag aan de VTSPN voorleggen, maar wegblijven van een discussie waar de gemeente niet over gaat. Als iemand een locatie weet staat hij daarvoor open, maar het gaat hem om het voldoen van de gemeente aan de eis om het communicatiesysteem C2000 op orde te krijgen.

De heer VAN LOEF concludeert dat het om geld gaat en vraagt wat het de gemeente waard is om een alternatieve locatie op een flat te bezien.

Burgemeester KOEN weet dat in het verleden ook de flat aan het Slotplein als locatie in beeld is geweest die om technische redenen is afgewezen. Hetzelfde geldt voor de flat aan de Rondelen. Een mast op het dak van het gemeentehuis is technisch mogelijk, maar die mag de gemeentelijke computersystemen niet verstoren. Als die garantie er is verklaart het college zich bereid om het dak van het gemeentehuis voor een C2000-mast beschikbaar te stellen. Die locatie is echter niet zeven dagen per week en 24 uur per dag zonder tussenkomst van derden toegankelijk. Daarnaast is de locatie ongunstig om stralingstechnische redenen.

De heer TASELAAR mengt zich niet in de discussie tussen de gemeente en de VTSPN. Landelijk gezien hebben 60 gemeenten zich de gezondheidsaspecten wel aangetrokken en zij hebben die zeer zwaar laten wegen. In de brief van de actiegroep is een aantal argumenten vermeld die nu niet aan de orde zijn gekomen en hij vraagt de commissie om die goed te laten doordringen en daarover een standpunt in te nemen.

De VOORZITTER merkt op dat gemeenteraadsleden die brief hebben ontvangen en daarvan kennis hebben kunnen nemen.

4. Rekenkamerrapport Programmatisch handhaven 'Naar een veiliger Capelle'

De heer DE VRIES licht het rapport toe dat het brede beleidsterrein van handhaving omvat.

De Rekenkamer heeft ook naar aanleiding van suggesties van de VVD ervoor gekozen om het totale handhavingsveld in beeld te brengen. De gemeente kan volgens hem goede sier maken met de wijze waarop zij het handhavingsbeleid uitvoert. Bij het onderzoek zijn eigenlijk alleen maar mensen aangetroffen die heel begaan zijn met wat ze doen en proberen het goede te doen. Het bestuur is zich terdege bewust van de consequenties die een goed handhavingsbeleid met zich meebrengt.

Dat handhavingsbeleid is ook nog in ontwikkeling. Het onderzoeksrapport is volgens hem een goed kader om gezamenlijk beter vorm te geven aan handhaving.

Eerste termijn

De heer ALBLAS stemt het positief dat het college een aantal aanbevelingen van de Rekenkamer ter harte neemt en overneemt. Hij heeft de indruk dat bepaalde punten al verbeterd zouden zijn als het onderzoek een half jaar later had plaatsgevonden en hij verzoekt de wethouder op die opmerking in te gaan.

De heer VAN DER SLOOT complimenteert de Rekenkamer met het rapport. De reactie van het college is ook positief. Het college zegt zich niet te herkennen in de opmerking dat handhavers door verschillende wethouders worden aangestuurd. Wethouder Hartnagel gaat namelijk over handhaving en wethouder Eerdmans over dierenhandhaving, zodat zij min of meer dezelfde handhavers aansturen. In de vierde aanbeveling gaat het over de noodlijn voor de boa's en wat dat betreft informeert hij naar de stand van zaken.

Mevrouw KLEVER-NIEUWENHUIS complimenteert de Rekenkamer eveneens met het overzichtelijke en zeer inzichtelijke rapport, waarin alle handhavingsgebieden goed naar voren zijn gekomen. Handhavingsresultaten zijn niet echt inzichtelijk gemaakt en zij vraagt of het college dat in de toekomst wel wil gaan doen. Verder wil zij weten in hoeverre de aansluiting op de alarmcentrale nog gerealiseerd zal worden. Handhavingsdoelen staan nog niet op papier en dat vindt zij voor de toekomst van belang.

De heer MULDER constateert dat de Rekenkamer met haar tegenreactie ook aansluit op de reactie van het college op de aanbevelingen 1 en 4. Het college neemt de aanbevelingen 2 en 3 wel ter harte, maar neemt aanbeveling 2 niet over en vindt aanbeveling 3 overbodig. De stem van de Rekenkamer wordt in dezen niet herkend en vervolgens is de Rekenkamer content met de reactie van het college. Hij zou in de tegenreactie van de Rekenkamer willen terugzien hoe de gemeenteraad moet sturen op de aanbevelingen 2 en 3.

De heer GRAUSS is van mening dat de heer Alblas een terecht punt heeft gemaakt. Werkende weg gaan dingen steeds beter. Tijdens de rit is een rekenkamerrapport nuttig, maar na een half jaar worden dingen meer zichtbaar en strakker georganiseerd.

De Rekenkamer beveelt aan meer in de richting van een professionele handhavingsorganisatie te gaan en hij vraagt of het voorbeeld daarbij de DCMR is.

Dat het college aanbevelingen ter harte neemt, maar niet overneemt begrijpt hij niet.

Voor handhaving van de APV zou te weinig aandacht zijn en op bladzijde 49 is vermeld dat graffiti bestrijding een witte vlek is, wat bij de afdeling Handhaving een speerpunt is. Daarop vraagt hij een reactie.

Mevrouw VAN DORP sluit zich aan bij de ChristenUnie en de SGP en wil ook een toelichting op de handhaving van de APV. In sommige gevallen zou de Rekenkamer specifieker kunnen zijn en mag zij reageren op het college. Het college moet volgens haar in sommige gevallen beter uitleggen waarom het dingen in bepaalde gevallen al dan niet doet en wie er taken hebben of betrokken zijn bij het delegeren van taken.

De heer HOLKAMP is in het algemeen tevreden over het rapport van de Rekenkamer, dat echter weinig zicht biedt op de pakkans, die een belangrijke factor is bij de effectiviteit van de handhaving. Hij wil meer daarover weten en welke overtredingen daadwerkelijk worden bestraft, eventueel gedifferentieerd naar beleidsterrein.

Op de website van Radio Capelle staat de uitspraak van wethouder Hartnagel dat het college zich totaal niet in het onderzoek herkent. "Er klopt geen donder van, vertelde wethouder Hartnagel tegen Radio Capelle." Er zou volgens haar te veel veranderd zijn sinds het onderzoek. Hij vraagt of die uitspraken correct geciteerd zijn en of het college er zo over denkt.

De eerste aanbeveling gaat over individuele wethouders die individuele handhavers aansturen bij gebrek aan beleid en kaders en dat vindt hij niet wenselijk. Hij vraagt wat de Rekenkamer precies heeft vastgesteld en wat er precies gebeurt.

De stelling van de Rekenkamer bij de tweede aanbeveling herent het college niet, wat hem bevreemdt vanwege het overnemen van de eerste aanbeveling, omdat die juist gaat over het maken van een handhavingsbeleid en het goed doorlopen van de cyclus daarvan. Dat zou precies de kaders opleveren die men bij de tweede aanbeveling nodig heeft. Het college vindt dat echter niet nodig, zodat hij daarover om uitleg vraagt.

Bij aanbeveling 3 is het hem niet helder waarop de Rekenkamer doelt. De samenwerking zou niet helemaal goed gaan en hij vraagt wat er precies aan de hand is.

De heer PONTE complimenteert de Rekenkamer met het heldere rapport, evenals de mensen van de uitvoerende organisatie, die er in de afgelopen jaren met volle energie tegenaan zijn gegaan, ondanks dat alles niet beleidsmatig en duidelijk werd aangestuurd. De situatie kan worden goedgepraat door te wijzen op de Rotterdamse aanpak, maar uiteindelijk is er de noodzaak om verder in de toekomst te kijken. Dat is kennelijk in de afgelopen acht jaar niet gedaan. Hij wil voorkomen dat in het verleden gemaakte fouten worden herhaald.

Praktijkmensen hebben het volgens de Rekenkamer prima gedaan, maar hij stelt vast dat in de afgelopen jaren incidentgestuurd is opgetreden, waarvan het gevolg ongelijke behandeling in gelijkwaardige situaties kan zijn geweest, wat willekeur van de gemeente betekent. Dan zou men kunnen zeggen dat de gemeente in de afgelopen acht jaar niet betrouwbaar is geweest. Daarop vraagt hij een reactie van de Rekenkamer. Een aantal tegenstrijdigheden komt naar voren in de advisering en de reactie van het college. Uitvoerende medewerkers zijn geconfronteerd met het gegeven dat ze beleidsbepalend zijn. De Rekenkamer geeft daarover aan dat niet het college het beleid heeft gemaakt, maar uitvoerende medewerkers. Het college heeft dat ontkend en hij vraagt daarom waarop de Rekenkamer die uitspraak heeft gebaseerd, wat zij vindt van de reactie van het college en of daardoor haar reactie bijstelling behoeft.

De Rekenkamer stelt dat elke wethouder voor zich de organisatie heeft aangestuurd, terwijl het college dat ontkent en zegt dat aansturing gecoördineerd heeft plaatsgevonden. Ook daarover vraagt hij of de Rekenkamer bij haar standpunt blijft of die constatering terecht is.

Vervolgens zijn er bij de derde aanbeveling twee tegengestelde ontwikkelingen in de organisatie: bij het oude blijven of aanpassen.

Over de samenwerking met externe partners zegt de Rekenkamer dat die verbetering behoeft terwijl het college dat ontkent. Daarover wil hij een vervolgdiscussie laten plaatsvinden vanwege de ernst van het onderwerp.

De Rekenkamer heeft het regelmatig over de integraliteit van het beleid. De samenwerking tussen collegeleden en tussen afdelingen is op het gebied van handhaving niet geweldig geweest. Hij vraagt zich af waarom de gemeentelijke organisatie niet in staat is om integraal te werken nadat een integraal veiligheidsplan is vastgesteld. De relatie naar een bewonersenquête, bestuurskrachtmeting of andere zaken wordt wat hem betreft te weinig gelegd en dat vindt hij een gemis.

Hij kan zich voorstellen dat de situatie vanaf het moment van opleveren van het rapport is veranderd, maar toch maakt hij zich grote zorgen over het bereiken van de ambities van het integrale veiligheidsplan. Wellicht zijn ambities te hoog gesteld, is er te veel naar buiten gekeken en moet er meer kritisch naar binnen gekeken worden. Bezien moet worden hoe de kloof tussen de eigen organisatie en het integraal veiligheidsbeleid overbrugd zal worden.

De heer DE VRIES heeft voornamelijk gekeken naar de dingen die goed gaan en de wijze waarop het college daarmee omgaat. Tijdens het onderzoek constateerde de Rekenkamer dat al een aantal ontwikkelingen in gang was gezet. Als het onderzoek een jaar later uitgevoerd zou zijn, was de Rekenkamer wellicht tot andere conclusies gekomen.

Het rapport moet niet dusdanig worden gelabeld als zouden er ernstige zaken niet zouden deugen, maar wel zijn er zaken voor verbetering vatbaar. Handhaving is met name uitvoering van het geweldsmonopolie van de overheid, waarmee men gestructureerd en gedegen moet omgaan. Een organisatie als de DCMR is al decennialang daarmee bezig en die organisatie zou als voorbeeld kunnen dienen.

Medewerkers moeten op straat bepaalde keuzen maken, maar daaronder moet wel een goed fundament liggen. Dat kan volgens de Rekenkamer beter.

Er zit waarheid in de opmerking dat iedere wethouder voor zich de organisatie aanstuurt. Elke wethouder heeft namelijk een eigen portefeuille en wil vanuit de eigen ambitie daarvan het beste maken. In die ambitie loopt men soms wat harder dan strikt genomen wenselijk is, ook in het samenspel met handhavers. Het punt is benoemd zonder dat men dat negatief moet labelen.

Er is volgens hem geen sprake van dat integraliteit ver te zoeken zou zijn, maar wel kan ook op dat punt verbetering plaatsvinden.

De heer PONTE leest het rapport anders dan dat de heer De Vries formuleert.

De heer DE VRIES herhaalt dat er van de DCMR op het gebied van gestructureerde handhaving best wat te leren valt.

De Rekenkamer heeft haar reactie nadrukkelijk gepositioneerd vanuit die aspecten waarover zij het met het college eens is. Hij vindt het beter om een gezamenlijke opstelling te kiezen, dan elkaar vliegen af te vangen.

De Rekenkamer is dus van oordeel dat het onderzoek een duidelijk beeld geeft, ook als het gaat om nog te vinden verbeterpunten binnen de organisatie. Op een aantal punten is daarvoor binnen het college draagvlak gevonden.

Wethouder HARTNAGEL complimenteert namens het college de Rekenkamer, medewerkers en handhavers. Het onderzoek van destijds schetste een foto, welk plaatje nu een compleet ander beeld laat zien. Van daaruit ontstaat ook het verschil tussen het overnemen of ter harte nemen van een aanbeveling. De organisatie is veranderd van een toezichthoudersorganisatie naar boa's/handhavers die ook mogen bekeuren. Daarnaast werd Bouw- en woningtoezicht geconfronteerd met andere wetgeving, de Wabo. Op elk gebied van handhaving hebben mensen ontzettend hard gewerkt. Op teams kan Capelle aan den IJssel nu bouwen.

Dat iedere wethouder zelf op eigen terrein aanstuurt blijft ook zo.

De heer HOLKAMP heeft begrepen dat de aanbeveling is dat er één handhavingsbeleidsplan komt.

Wethouder HARTNAGEL reageert dat dat op papier klaar is. Daarin staan de APV, de top 5 handhaving, het monitoren van de bewonersenquête en het aantal uren dat voor onderdelen beschikbaar is.

Op het gebied van het verwijderen van graffiti ziet zij geen witte vlek.

De heer GRAUSS licht toe dat bladzijde 41 vermeldt dat er weinig aandacht is voor handhaving van de APV. Enkele pagina's verder is vermeld dat de aanpak van graffiti bij de afdeling Handhaving een speerpunt is. Hij vraagt wat in het kader van de APV niet wordt opgepakt en hoopt niet dat dat graffiti is.

Wethouder HARTNAGEL komt daar bij het jaarplan op terug.

D66 heeft geen inzicht in de pakkans. Capelle aan den IJssel is groot in relatie tot de omvang van het team. Het is mooi meegenomen als een dader kan worden overgeleverd aan de politie. Door het alleen te hebben over de pakkans doet men volgens haar het handhavingsteam tekort.

De heer HOLKAMP heeft zijn vraag anders gesteld. Gedrag van mensen wordt ook gestuurd door het risico te worden betrapt en te worden opgepakt. Als die kans heel erg klein is trekken mensen zich niet zoveel aan van regels. De vraag is hoe men kan zorgen voor een behoorlijke pakkans op belangrijke punten.

De heer GRAUSS vindt dat een terechte opmerking.

Wethouder HARTNAGEL verzekert dat het beleidsplan geen gedoogplan zal worden en vraagt over welke beleidsterreinen de heer Holkamp het heeft.

De heer HOLKAMP noemt het voorbeeld van leerplicht. Het komt vaak voor dat kinderen de vrijdag voor vakanties op school afwezig zijn en de pakkans na het plegen van dat delict klein is.

De heer DE VRIES wijst erop dat het genoemde aspect geen onderdeel van het onderzoek was.

Onderzocht is het proces vanaf het moment dat de leerplichtambtenaar in beeld is.

De heer HOLKAMP wil weten hoe de gemeente op dat deel van het proces wel meer zicht kan krijgen en of de Rekenkamer daarover ideeën heeft.

De heer HAKVOORT stelt dat de raad regelmatig wordt geïnformeerd over overtredingen. Onderzocht is of er is gehandhaafd en of naar klachten is gekeken. Of leerlingen veel of weinig van school verzuimen is een heel ander vraagstuk.

Wethouder HARTNAGEL vervolgt dat de samenwerking met externe partners na het onderzoek is verbeterd. Met de politie is een convenant gesloten. Op de veiligheid van de handhavers wordt gelet.

Er wordt nauw samengewerkt met de dienst Stadtoezicht van de gemeente Rotterdam en er is aangesloten op de meldkamer daarvan. Stadtoezicht kan precies zien waar handhavers zich bevinden, zodat het risico van onveiligheid zo klein mogelijk is.

De tijd heeft aanbevelingen en conclusies uit het onderzoeksrapport ingehaald. Wat betreft haar uitspraken voor Radio Capelle was de vraagstelling zodanig dat zij daarover aangaf dat daarvan geen donder klopt. Men zei iets in de trant van dat handhaving een zootje was en het was puur de vraagstelling waarop zij reageerde in plaats van het rapport.

De heer Ponte noemde de ambities van het integraal veiligheidsbeleid te hoog en hij had het over een kloof, maar daarin herkent zij het beleid, het bestuur en de medewerkers totaal niet.

De heer HUIZINGA maakt onderscheid tussen twee onderdelen van handhaving: handhaving op het gebied van bouw en woningtoezicht en APV-handhaving.

Bij handhaving op bouw- en woningtoezicht was sprake van curatieve handhaving en handhaving op het gebied van nieuwbouw. In plaats daarvan zal meer preventieve handhaving plaatsvinden op basis van het bestemmingsplan. De gemeente spoort op, meldt dat aan beleidsafdelingen en de portefeuillehouder die verantwoordelijk zijn voor de betreffende beleidsvelden. Zij bepalen of legalisatie kan plaatsvinden of dat handhaving nodig is. Het gaat dus om een ontwikkeling van curatieve naar preventieve handhaving. De heer GRAUSS voegt toe dat bij het signaleren van illegaal bouwen ook inning van leges plaatsvindt. De heer HUIZINGA beaamt dat. Bij legalisatie van een situatie betaalt men ook de daarbij horende leges. Wat betreft APV-handhaving was er ten tijde van het Rekenkameronderzoek sprake van een pioniersfase, waarbij langdurig werklozen werden ingezet als handhavers. De raad heeft uitgesproken dat niet meer te willen en te willen uitgaan van professionele handhaving. Inmiddels is een behoorlijke stap verder gezet. Boa's hebben een opleiding gevolgd die is afgesloten met een examen. Er wordt exact bijgehouden welk aantal processen-verbaal wordt uitgeschreven en waaraan boa's hun tijd besteden. Het aantal processen-verbaal is bij de blauwe zone van De Terp momenteel hoog.

Tweede termijn

De VOORZITTER vraagt wat de commissieleden adviseren met betrekking tot de aanbevelingen en of besluitvorming door de raad nodig is. Mogelijk kunnen de aanbevelingen van de Rekenkamer voor een raadsvergadering geagendeerd worden en expliciet door de raad vastgesteld worden.

De heer HOLKAMP herhaalt zijn vraag hoe het college tegen het rapport van de Rekenkamer aankijkt. De tijd heeft veel ingehaald en hij vraagt of het college zich in de aangetroffen en beschreven situatie van de Rekenkamer kan vinden of dat het afstand neemt van de tweede en derde aanbeveling.

De heer GRAUSS constateert dat de opvattingen van het college en de Rekenkamer dicht tegen elkaar liggen. Het overnemen van de aanbevelingen door de raad vindt hij niet verstandig. Wel wil hij de aanbevelingen voor de raadsvergadering agenderen, maar over de aanbevelingen wil hij de raad niet laten besluiten.

De VOORZITTER doet de suggestie de aanbevelingen van de Rekenkamer te betrekken bij het handhavingsbeleidsplan.

De heer DE VRIES beveelt met klem aan om de derde aanbeveling te lezen in het licht van het vermelde op bladzijde 19 van het rapport over de samenwerking tussen Handhaving en de politie. In 2010 waren er geen afspraken. Wel zijn zaken toen in beweging gezet, maar die heeft de Rekenkamer niet bij het onderzoek kunnen betrekken. Dat betekent dat de derde aanbeveling is gedaan op basis van de in 2010 vastgestelde feiten. Er is niet meer bezien of ontwikkelingen daarna leiden tot aanpassing van de aanbevelingen. Raadsleden kunnen concluderen of de derde aanbeveling nog steeds valide is in de huidige situatie. Daarover heeft hij geen oordeel.

De heer MULDER vindt het verstandig om het rapport van de Rekenkamer ter kennisgeving aan nemen en de aanbevelingen te betrekken bij het handhavingsbeleidsplan.

De heer PONTE stelt juist het tegenovergestelde voor, omdat er te gemakkelijk voorbij is gegaan aan het feit dat er miljoenen euro's zijn uitgegeven en niet duidelijk is wat daarmee is bereikt. Dat vindt hij beleidsarm. In een startsituatie kan men zich dat permitteren, maar niet over een periode van acht jaar. Hij vraagt wat de rol van de raad in het proces is geweest ter controle. Een aantal dingen is volgens hem fundamenteel niet goed gegaan, zoals het optuigen van de organisatie en het beleid en de controle daarop. Hij wil eerst aanbevelingen laten aannemen en vervolgens het college met bewijsstukken laten komen dat zaken goed geborgd zijn, waarna de raad aanbevelingen weer kan schrappen. Mevrouw VAN DORP is van mening dat zaken niet zo negatief neergezet mogen worden als de heer Ponte doet. Aangegeven is dat het plan lopenderwijs gefinetuned wordt, waaraan het nieuwe plan grotendeels moet bijdragen.

De heer PONTE merkt op dat het aan het onderzoek ten grondslag liggende theoretische model ook niet aan de orde is gekomen. Dat bevat een aantal fasen van beleidsontwikkeling, startend bij een visie en eindigend bij resultaatmeting en evaluatie. Van de vijf fasen was er niet een die in de afgelopen acht jaar goed is uitgewerkt, wat hij uit bestuurlijk oogpunt armoede troef vindt.

De raad heeft veel geld uitgetrokken voor stadsmariniers en op de vraag op welk probleem die mensen ingezet worden kwam het college met een analyse van de probleemstelling. Die staat nu ook weer in het rapport van de Rekenkamer, zodat de geschiedenis zich heeft herhaald: geen beleid bepalen, wel geld beschikbaar stellen en wel mensen aan het werk zetten. Dat wil hij voorkomen en daarvoor wil hij garanties zien.

Mevrouw VAN DORP stelt dat het wat laat is om iets te doen aan wat acht jaar terug is gebeurd. Het rapport geeft niet alleen aan dat aan punten nog iets gedaan moet worden, maar vermeldt een foto van een beleidsplan waarop volgens het college continu gefinetuned wordt, wat de Rekenkamer erkent. Een plan is niet direct perfect, waarna de Rekenkamer kritische aanbevelingen heeft gedaan die het college ook overneemt.

De heer PONTE heeft dat anders gelezen.

Mevrouw KLEVER-NIEUWENHUIS neemt het rapport voor kennisgeving aan.

Wethouder HARTNAGEL merkt op dat het advies om handhaving te professionaliseren ook is opgevolgd. Geadviseerd is een samenhangend beleid te maken en daarover word binnenkort gesproken. Het handhavingsbeleid bevat een jaarplan met doelen. In samenwerking met de politie is ook veel geïnvesteerd.

Burgemeester KOEN memoreert dat er voor bouw- en woningtoezicht en milieutaken in het verleden ook handhavingsplannen waren. Dat is een constant proces.

Met betrekking tot handhaving APV is begonnen met toezichthouders en stadswachten en is in 2009 een boa-organisatie opgezet. Dat is werkende weg gedaan. In 2010 is in de relatie met de politie veel geïnvesteerd om boa's en politie als partners te zien. Eind 2010/begin 2011 heeft dat geleid tussen uitstekende werkafspraken op bestuurlijk niveau tussen de politie en de gemeente, op basis waarvan handhavers meedoen met briefings op het politiebureau. Het blijft wel eens zoeken, maar er zijn echt een aantal slagen gemaakt. Nu worden zaken in een handhavingsbeleidsplan vastgelegd. Er zijn boa's en tegelijkertijd trekt de politie zich terug op kerntaken. Daarnaast is er een discussie over gemeentelijke bestuursrechtelijke taken en strafrechtelijke taken van de politie en het leggen van een verbinding daartussen. Dat gebied is nationaal in ontwikkeling en loopt parallel aan het ontwikkelen van de nationale politie. De gemeente zit aan de voorkant van het proces en is aangesloten bij de systematiek van de dienst Stadtoezicht van de gemeente Rotterdam. Hij vindt het goed om een aantal zaken de komende zaken op papier vast te leggen.

De VOORZITTER heeft steun gehoord om de raad het onderzoek van de Rekenkamer voor kennisgeving aan te laten nemen en de aanbevelingen te betrekken bij het handhavingsbeleidsplan.

De heer HOLKAMP twijfelt daarover. Zijn beeld is dat iedereen druk is met het onderwerp dat gaandeweg nog ontdekt moet worden. Met betrekking tot dubbele regelgeving en Big Aid is het hem nog niet duidelijk op welke gebieden de gemeente daaraan al dan niet voldoet. Als dat nog niet het geval is wil hij in het besluit laten opnemen dat het college ernaar streeft om dat model goed geïmplementeerd te krijgen.

De VOORZITTER concludeert dat de meerderheid van de commissie adviseert om het rapport van de Rekenkamer door de raad voor kennisgeving te laten aannemen. Vervolgens schorst hij de vergadering om 21.46 uur.

Schorsing.

De VOORZITTER heropent de vergadering om 21.57 uur.

5. Stadsvisie 2030

De VOORZITTER stelt een afrondende discussie aan de orde, nadat in het verleden al een aantal keren over de Stadsvisie is gesproken.

Eerste termijn

De heer GRAUSS gaat voor 99% met het voorliggende stuk akkoord. Als de metro wordt doorgetrokken betekent dat volgens hem ellende voor Hitland, waarvan de meest ernstige vorm is het volbouwen van delen van of geheel Hitland en de minst ernstige vorm het aantasten van het groene karakter. Met elke suggestie dat Hitland zal worden aangetast heeft hij grote moeite.

De heer VAN LOEF weet zeker dat de metro ondergronds kan gaan en vindt in dat kader het doortrekken ervan interessant.

Hij wil het gratis openbaar vervoer uit het document laten schrappen, omdat dat geld kost, ook als het gratis wordt aangeboden. De samenwerking met de gemeente Krimpen aan den IJssel kan iets strakker worden aangezet. Onder een ideale schaalgrootte valt naar zijn mening ook Krimpen aan den IJssel en daarop wil hij zwaarder inzetten.

De heer VAN BUUREN heeft onlangs vernomen dat minister Spies heeft besloten dat de fusie van de K5-gemeenten niet doorgaat.

De heer VAN LOEF vervolgt dat behoud en het continueren van kwaliteit een absolute voorwaarde is, waarbij hij denkt aan het herstructureren van de bestaande woningvoorraad en de toegang, het gebruik en de zichtbaarheid van het groen. Rust en veiligheid zijn ook belangrijk, evenals wonen in het duurdere segment. Wat betreft sociale huurwoningen en de inzet op het duurdere segment informeert hij welke punten al dan niet worden overgenomen.

Dat het Stadsplein opnieuw wordt ingericht vindt hij goed om te lezen vanwege het belang van een bruisend stadscentrum. Multigebruik en optimalisatie van gebouwen in relatie tot het maatschappelijk vastgoed heeft zijn instemming, ook in relatie tot de Huisvestingsverordening.

Een vitaal bedrijfsleven is de motor.

De heer VAN DER SLOOT is blij met de inbreng van het ETC en vanuit de Dag van de toekomst.

Deze mensen waren volgens hem beter in staat naar het stuk te kijken zonder een neoliberale bril op.

De voorliggende visie is niet de visie van de SP.

De heer VAN BUUREN wil van de SP een definitie van het begrip 'neoliberaal' vernemen.

De heer VAN DER SLOOT legt uit dat hij daarmee een terugtrekkende overheid bedoelt onder de slogan 'Zoek het allemaal zelf maar uit.'

De visie laat hem zien dat het Capelse gemeentebestuur aan de hand van het veranderen van de woningvoorraad een andere samenstelling van de bevolking voorstaat: minder ruimte voor Capellenaren met een laag en middeninkomen en een daling van het aantal sociale woningen van 40% in 2010 naar 25% in 2030. Huishoudens met een jaarlijks gezinsinkomen lager dan € 43.000,- zullen daardoor uit Capelle aan den IJssel verdwijnen. In de regio Rijnmond zou 40% van de gezinnen gezien hun inkomen gehuisvest moeten worden in sociale huurwoningen en aan de hand daarvan constateert hij dat van Capelle aan den IJssel een eiland wordt gemaakt, terwijl de visie juist zegt dat de gemeente geen eiland wil zijn.

Het college heeft eerder in een collegebrief aangegeven dat er nauwelijks sprake is van scheef wonen, maar dat begrip staat nu toch weer in de visie voor 2030. Het begrip noemt hij een goedkope truc om inwoners ervan te overtuigen dat het aantal sociale woningen omlaag kan, terwijl dat gezien het gemiddelde inkomen niet zo is. Hij verwacht daardoor desastreuze gevolgen voor het besteedbaar inkomen van mensen, waarvan het overgrote deel zal opgaan aan hypotheek.

Er is in 2030 een sterke stijging van ouderen en eenpersoonshuishoudens te zien. Hij concludeert dat dat dan wel heel vermogende ouderen en vrijgezellen zullen zijn, omdat er immers geen betaalbare woningen beschikbaar zijn. Ook alleenverdieners hebben vaak een probleem om een hypotheek te verkrijgen. Verder stoort het hem dat te pas en te onpas een beroep wordt gedaan op vrijwilligers en mantelzorgers en wordt voorbijgegaan aan het feit dat vrijwilligerswerk tot voor kort betaalde arbeid was. Het college wil de busverbindingen tussen Capelse wijken door vrijwilligers laten uitvoeren. Hij concludeert dat sociale rechten en voorzieningen in Capelle aan den IJssel feitelijk worden afgebroken, wat vrijwilligers moeten oplossen. Hij noemt dat geen beleid dat past bij 2030, maar eerder bij 1930. Spreker is dus vooral teleurgesteld door de visie, omdat het college niet het lef heeft gehad om een visie te schrijven op basis van feiten, maar bewust de eigen collegebril heeft opgehouden. Terechte opmerkingen van het ETC zijn genegeerd als deze niet in lijn zijn met het collegeakkoord en hij informeert naar de reden daarvan.

De heer JALIENS leest in de inleiding dat harde uitspraken zijn genuanceerd en dat een stad in balans een stad is waar plaats is voor iedereen. Hij is van mening dat de gemeente er meer zal zijn voor rijken dan voor armen, omdat het college het sociale woningbestand wil reduceren tot 25%. Daarom concludeert hij dat de visie een wolf in schaapskleren blijkt te zijn.

De brede onderlaag van lage inkomens omvat volgens hem meer dan 25%, zodat hij informeert op welke wijze de regionale herijking heeft plaatsgevonden, waarop die is gebaseerd en hoe de woningvoorraad zich zal ontwikkelen. Als dat percentage regionaal is herijkt en is afgestemd zal ook regionaal de sociale woningvoorraad zich naar 25% bewegen, wat betekent dat vanuit de gehele regio mensen uit sociale huurwoningen zullen worden verdreven. Dat is voor de PvdA onaanvaardbaar.

De heer VAN BUREN vraagt wat de heer Jaliens bedoelt met verdrijven.

De heer JALIENS doelt op het reduceren van het bestand aan sociale huurwoningen waardoor bewoners hun heil elders en buiten de regio moeten zoeken, wat hij verdrijven noemt. Hij wil daarom meer inzicht in het tot stand komen van de herijking van de sociale woningvoorraad en daaruit begrijpt hij dat er meer ruimte komt voor rijke dan voor andere mensen.

Met betrekking tot de bibliotheek wordt door digitalisering van het aanbod een fysieke vestiging overbodig. Dat betekent volgens hem dat de bibliotheek uit Capelle aan den IJssel verdwijnt. De vraag is of men dat moet willen, omdat de bibliotheek een basisvoorziening is en vanwege de schaalgrootte van Capelle aan den IJssel.

Verder valt het hem op dat het college het heeft over betaald parkeren en het beperken van de toegankelijkheid als instrument om fietsen en schone vervoermiddelen te bevorderen. Dat zou betekenen dat in het centrum en op drukke bedrijventerreinen betaald parkeren selectief wordt toegepast en in dat verband vraagt hij wat is bedoeld met 'selectief'. Mogelijk is die passage achterhaald door de Structuurvisie, waarin is vermeld dat vrij parkeren met name in het centrum bij het gemeentehuis een unique selling point is.

In 95% van de Stadsvisie kan hij zich vinden, maar de 5% die te maken heeft met het sociale woningbestand vindt hij behoorlijk zwaarwegend.

De heer HOLKAMP vindt dat de verschillende vormen van inspraak in de afgelopen periode tot verbeteringen in de Stadsvisie hebben geleid, met uitzondering van bepaalde zaken, zoals gratis openbaar vervoer voor 67-plussers en het doortrekken van de metro. Dat laatste is qua openbaar vervoersvoorziening prachtig, maar zou niet tot aantasting van Hitland moeten leiden.

Hij is verbaasd over het schrappen van de passage over de samenwerking met de gemeente Krimpen aan den IJssel en informeert naar de status van het onderzoek waarvoor vorig jaar de intentieovereenkomst is getekend.

Bij de vorige bespreking van de Stadsvisie heeft hij gevraagd om in het voorwoord op te nemen dat politieke partijen zich op hoofdlijnen daarin kunnen vinden, maar dat iedere partij op onderdelen een afwijkende visie heeft. Die passage staat er echter nog niet in en daarmee kan het merendeel van de discussies worden opgelost.

Mevrouw BOLLINGER constateert dat over de Stadsvisie op meerdere tijdstippen op verschillende manieren is gesproken met de Capelse samenleving. Inspraak heeft plaatsgevonden via het ETC, het Burgerpanel en de Dag van de toekomst, die op- en aanmerkingen, aanvullingen en wijzigingen hebben opgeleverd, wat zij een goede zaak vindt. Niet uit het oog moet worden verloren dat de concept-Stadsvisie een visie is die op basis van het collegeakkoord tot stand is gekomen.

Volgens de heer HOLKAMP kan het niet zo zijn dat de Stadsvisie tot 2030 geheel bepaald wordt door het collegeakkoord dat in 2010 is gesloten.

Mevrouw BOLLINGER merkt op dat er ongetwijfeld mogelijkheden zijn om aanpassingen te doen. Het stuk is al meerdere keren geagendeerd en telkens is gekomen tot gevraagde aanpassingen, maar soms ook niet. De vraag is of deze aangepaste versie nog steeds de visie is waarvoor de raad nu staat en of die niet uit de pas is gaan lopen. In totaal zijn 94 wijzigingsvoorstellen gedaan, wat betekent dat de Capelse burger zich met de Stadsvisie heeft bemoeid.

Vermeld is "Met de ambitie van de gemeente om het aandeel sociale woningen te verlagen tot 25% en luxere woningen te bouwen is meer dan de helft het oneens: 63% respectievelijk 64%. Gezien de ambitie van het college en de uitkomst van een burgerpeiling in december 2010: ruim de helft stond positief tegenover dit beleid. Voorgesteld wordt deze ambitie niet te wijzigen." Zij vraagt een toelichting op die twee tegenstrijdige vermeldingen.

Mevrouw VERWEIJEN-STEENAART meent dat sinds de vorige behandelronden goede toevoegingen zijn gedaan. Zij heeft echter de indruk dat op heel veel punten sprake is van een doorgetrokken collegeplan. Maatschappelijke thema's zouden in twintig jaar niet veranderen, maar zij meent dat dat niet het geval is.

De titel vermeldde een vorige keer dat Capelle aan den IJssel een schakel is tussen de stad en het landelijk gebied. Dat vindt zij nu niet meer terug en zij begrijpt niet wat de nieuwe titel inhoudt en hoe die bij het stuk past. Ook mist zij argumenten voor het vervangen van de titel. Lezende het stuk constateert zij dat het de bedoeling is dat Capelle aan den IJssel groene wijken bevat om te wonen en te werken.

Zij vraagt om bevestiging daarvan. Bij de thema's komt zij daarvan echter weinig tegen, zoals het groen.

Aan duurzaam bouwen is behalve een aantal uitzonderingen geen aandacht besteed. Vergroening van de economie en anders omgaan met afval komen niet aan de orde. Grotendeels gaat het om voortzetting van het huidige beleid

Het stuk vermeldt dat iedereen kansen heeft in Capelle aan den IJssel, maar de nadruk ligt sterk op hogere inkomens die naar haar gevoel meer kansen krijgen dan sociaal zwakkeren.

De heer VAN BUREN vraagt of mevrouw Verweijen kansen alleen definieert in woonkansen of ook in werkkansen.

Mevrouw VERWEIJEN-STEENAART doelt op woonkansen en over een aantal andere terreinen laat het stuk zich niet uit. Culturele voorzieningen noemt zij ook niet kansenverhogend. Er wordt ontzettend veel gehamerd op eigen verantwoordelijkheid, wat zij prima vindt. Mensen die zwakker in hun schoenen staan hebben daar echter moeite mee. De balans valt goed uit in de richting van de hogere inkomens, wat zij niet terecht vindt. Met betrekking tot sociale woningbouw maakt zij zich ook grote zorgen.

Voorts wijst zij op de sterke nadruk op veiligheid. Vermeld is dat er aandacht is voor alternatieven voor de auto, maar zij heeft het gevoel dat die toch op de eerste plaats komt. Een positieve afwijking vindt zij de vermelding van betaald parkeren, maar het stuk is ook tweeslachtig daarover. Betaald parkeren is volgens haar essentieel om andere zaken voor elkaar te krijgen.

Grote vraagtekens zet zij bij de oplossing voor het openbaar vervoer en zij vraagt zich af welke verbinding de metro tot stand moet brengen. Nieuwerkerk aan den IJssel lijkt haar geen plaats om een metrolijn naar toe te leggen en heeft bovendien een station. De elektrische fiets zou een heel goed alternatief kunnen zijn voor regionaal vervoer voor de wat langere afstand. De 's-Gravenweg kan volgens haar uitstekend dienen als snelfietsroute richting Gouda.

Het document is stellig over de komst van de Metropoolregio, maar dat loopt vooruit op de nog te voeren discussie. Capelle aan den IJssel ligt in de zuidvleugel van de Randstad, maar ervan uitgaan dat de Metropoolregio er komt gaat wat haar betreft te ver.

De heer VAN BUREN vraagt of Capelle aan den IJssel volgens mevrouw Verweijen de komende twintig jaar behoefte heeft aan bovengemeentelijke samenwerking.

Mevrouw VERWEIJEN-STEENAART beantwoordt die vraag bevestigend, maar wil wat betreft die samenwerking nog niet de Metropoolregio noemen.

De heer VAN BUREN kondigt aan dat zaken zullen veranderen en wellicht nemen digitale ontwikkelingen zo'n vlucht dat moet worden gesproken over een virtuele bibliotheek. De vraag is of daarbij een publieke rol nodig is. Het knappe van het stuk vindt hij dat veel reacties zijn verzameld die het risico inhouden om gelijk op de hoe-vraag in te gaan.

Hij begrijpt de wens van de heer Holkamp om te laten aangeven dat niet alle partijen het met alle punten eens zijn. Dat geldt echter voor elke nota, maar wel geeft de nota een richting aan. Geen van de partijen zal zich echter 100% in de tekst kunnen vinden.

De heer HOLKAMP vraagt wat erop tegen is om zichtbaar te maken dat niet elke partij zich volledig in de tekst kan vinden.

De heer VAN BUREN vindt het onnodig om bij iedere beleidsnota te melden dat die niet door elke partij wordt gedekt. Dat wordt namelijk duidelijk in het stemgedrag en argumenten daarbij kunnen in het vergaderverslag terecht komen in plaats van in het beleidsstuk.

De heer JALIENS geeft aan dat de nota al concreet invult waarnaar het toegaat met sociale woningbouw.

De heer VAN BUREN wijst erop dat de regio last heeft van de aanzuigende werking van de grote stad.

Er is dus geen sprake van verdrijving, maar van nieuwe bewoners uit Rotterdam. Daar worden mensen vanwege lage huren naartoe getrokken. De doorlooptijd van mensen is in een gemiddelde wijk in de grote stad anderhalf jaar. De vraag is of de stad als emancipatiemachine kan fungeren voor alle groepen die daarvan deel uitmaken.

De heer VAN DER SLOOT kan niet helemaal volgen wat het CDA voor ogen heeft en begrijpt dat zij een hek rond Rotterdam wil zetten. Hij ziet niet in wat er mis mee is als mensen naar de stad komen om werk te zoeken en een beter leven willen opbouwen.

De heer VAN BUREN vraagt zich af of alle mensen in de stad en de directe regio opgevangen moeten worden. Nederland is namelijk groter dan de regio. De druk moet op een of andere manier buiten de regio verwerkt worden, tenzij Rotterdam in staat is om de emancipatoire beweging vast te houden.

Mevrouw VERWEIJEN-STEENAART stelt vast dat de heer Van Buren wil voorkomen dat mensen vanuit Rotterdam naar Capelle aan den IJssel doorstromen, maar dat gebeurt al sinds de jaren vijftig. Een groot deel van de problematiek van Rotterdam heeft te maken met het feit dat in de jaren vijftig tot en met tachtig van de vorige eeuw de middengroep uit Rotterdam is vertrokken naar steden als Capelle aan den IJssel, waardoor grote lagere inkomensgroepen in Rotterdam zijn overgebleven. Zij vindt het billijk dat een gemeente niet alleen de lusten wil, maar ook de lasten krijgt.

De heer VAN BUREN merkt op dat Rotterdam sinds het begin negentiende eeuw een aanzuigende werking had. De vraag is waar men moet stoppen en of het daadwerkelijk helpt om iedereen een plek in de regio te geven.

De heer VAN DER SLOOT ziet alleen maar groei van de regio, mede gezien de verwachte groei van het Havenbedrijf.

De heer VAN BUREN wijst op een aantal scenario's in de visie van het Havenbedrijf dat sterk afhankelijk is van ontwikkelingen in de wereld. De investeringen in de Rotterdamse haven leiden volgens hem hoogstens tot het vasthouden van de bedrijvigheid in de haven.

Mevrouw VERWEIJEN-STEENAART wijst erop dat de Metropoolregio zaken economisch kan bundelen, zodat er een grote internationale concurrentiepositie ontstaat. Het gevaar daarvan is opnieuw allerlei mensen naar de regio te trekken. Daarom moet volgens haar goed overwogen worden of de economische kracht in de Metropoolregio nodig is.

De heer VAN BUREN vindt samenwerken alleen al nodig om de economie sterk genoeg te houden voor de eigen bevolking vanwege de enorme druk vanuit globalisering en concurrentie van andere regio's. Daarom wil hij de samenwerking dusdanig op orde brengen, zodat er voldoende economie in de regio is om locaties in Capelle aan den IJssel met dienstverlenende activiteiten voldoende draagvlak te bieden om activiteiten voort te zetten. In verband daarmee wil hij de kracht van de universiteit te benutten.

Verkeer en vervoer zijn nodig om Capelle aan den IJssel beter in te bedden in de regio en daarmee de arbeidsmarkt de kans te gunnen om op een iets grotere plek te specialiseren. Hij wil nadenken over een verbinding tussen de A15 en Krimpen aan den IJssel. Als die verbinding wordt doorgetrokken richting Gouda betekent het een verlenging van de A15 die dan een afsplitsing krijgt naar de A12. Dat betekent een enorme druk van vrachtverkeer. Dat betekent ook dat de gemeente Capelle aan den IJssel zichzelf afsnijdt van een groot deel van het Groene Hart.

In Capelle aan den IJssel worden vooral parken en verbindingen gezien als begrenzingen tussen wijken met verschillende karakters. Die verbindingen kunnen worden gebruikt om meer eenheid te krijgen in Capelle aan den IJssel. Het lijkt hem niet goed om verschillen te versterken en hij wil juist verbindingen creëren.

Hij wil juist gebruik maken van de kracht van de gemeenschap en dat vraagt ook een transformatie van het gemeentelijke apparaat. Een regiefunctie op uitvoeringsniveau van de gemeente is nodig, waarbij medewerkers met maatschappelijke krachten tot samenwerking komen en oplossingen creëren. Dat vraagt niet om micromanagement en verticaal aangestuurde processen binnen de organisatie en vanuit de gemeentelijke politiek, maar om voldoende vertrouwen en ruimte voor ambtenaren om op de werkvloer het werk te doen en verbindingen te slaan.

De heer VAN BUUREN vindt het voorliggende document een nuchter stuk met een gemiddeld ambitieniveau, waarbij de gemeente zich gedegen rekenschap geeft van ontwikkelingen die op haar afkomen en de wijze waarop zij daarmee wenst om te gaan in de komende twintig jaar. Hij vindt het goed dat de visie geen rijtje met tien opdrachten aan de stad bevat, zoals een openluchtwembad, een multicentrum met een brede school en het verbreden van de Abram van Rijckevorselweg. Hij vindt het goed dat de visie dat detailniveau niet heeft. In plaats daarvan benoemt de visie een aantal beleidsopties en is een beeld geschetst naar 2030. Daarin zit ook een zwakte, omdat door het niet formuleren van opdrachten er volgens hem een gat valt tussen het stuk en de opeenvolgende nota's waarmee onderdelen geconcretiseerd moeten worden. De verhouding tussen wijken en het centrum vereist namelijk denkwerk dat in de Structuurvisie of elders neergezet moet worden. Wat betreft dienstverlening is het de vraag wat burgers wordt aangeboden en dat aanbod behoeft afstemming op het regionale aanbod. De vraag is of bij de visie op het primair onderwijs aangegeven moet worden waar scholen moeten concentreren en welke locaties vrijgespeeld moeten worden. Ook voor seniorenwoningen geldt dat nadere concretisering nodig is in de Woonvisie. Vervolgens vraagt hij zich af hoe het aantrekken van bedrijvigheid wordt gecombineerd met het vrijspelen van lokale bedrijventerreinen, wat vraagt om een nadere concretisering van economische infrastructuur. Uit hoofdstuk 4 leidt hij af dat er een visie op een klimaatneutrale stad moet komen.

Als er meer taken naar de gemeente toekomen is het de vraag welke de gemeentelijke kerntaken zijn en hoe men de gemeentelijke organisatie zodanig inricht om die waar te maken. Daarnaast is het de vraag welke taken overdraagbaar zijn aan hogere organen en welke taken deelbaar zijn met andere gemeenten. Hij vindt het verstandig om de opdrachten in de Stadsvisie te benoemen en aan te geven in welk plan- en visietraject die zullen worden geconcretiseerd.

Burgemeester KOEN probeert zaken op te schrijven voor een horizon in 2030 met de kennis van nu, op basis van de ontwikkeling en trends van de afgelopen jaren. Een aantal aannames is boterzacht, maar waarschijnlijk. Sommige zaken zijn meer voorspelbaar. Het gaat dus om het beschrijven van trends van de samenleving.

Hij is niet van mening dat het stuk op basis van het collegeprogramma is gemaakt, maar afkomstig is van de gemeenteraad van Capelle aan den IJssel, zowel oppositie als coalitie. Belangrijk is dat het stuk niet blijft hangen in politieke tegenstellingen, maar een maximale poging doet om het gemeentebestuur van Capelle aan den IJssel met de stad te binden. De bedoeling is dat iedereen het in grote lijnen eens is met waar het met de stad naartoe gaat. Die toekomstvisie komt voort uit een discussie over verdichting van de stad, intensivering van de bebouwing en geld verdienen met bouwen. De vraag is weggevallen, zodat de stad zich wat rustiger kan ontwikkelen.

Vervolgens gaat hij in op het aspect wonen. Daarover zijn geen politieke uitspraken gedaan. Er is aangesloten bij de afspraken van de stadsregio over de woningbouwproductie en de woningvoorraad, waarbij er twee uitgangspunten zijn. Er moet ten eerste plaats zijn voor iedereen in de regio en Capelle aan den IJssel. Dat is voor hem de basis voor het volkshuisvestingsplan. Het tweede uitgangspunt is de stad in balans. Dat betekent dat de bestaande woningvoorraad duidelijk is, evenals de mensen die daarin wonen. De vraag is ook hoe men kan inspelen op herstructurering om te zorgen dat de woningvoorraad kwantitatief en kwalitatief op peil is ten behoeve van de balansdiscussie in de regio. Hij wil geen mensen de regio en Capelle aan den IJssel uit laten gaan, maar wel moeten lusten en lasten goed verdeeld worden. Er moet woonruimte zijn voor iedereen die dat nodig heeft en dat er geen woningen meer zouden zijn voor lagere inkomensgroepen of ouderen met een klein pensioen noemt hij onzin. Dat wordt ook niet beoogd. Het streven is om verschillende groepen te huisvesten in een juiste balans.

De heer VAN DER SLOOT vindt dat mooie woorden, maar volgens het CBS heeft 40% van de huishoudens in Capelle aan den IJssel een laag inkomen. Hij wil daarom een discussie voeren aan de hand van wat mensen kunnen verdienen en wat ze aan een woning kunnen uitgeven.

De heer JALIENS vindt plaats voor iedereen een nobel uitgangspunt, maar de vraag is waarop men de balans baseert. Gezien de inkomenssamenstelling is er een bredere groep van mensen met een lager inkomen dan de genoemde 25%. Als men het heeft over balans moet men volgens hem kijken naar de inkomenspiramide en moet men de behoefte aan woonruimte daarop afstemmen.

De heer VAN BUREN merkt op dat in Rotterdam emigratie plaatsvindt. Die mensen proberen hun kans in de regio te versterken. Er komt dus elke keer een nieuwe stroom mensen en hij vraagt waar de grens voor sociale woningen wel moet liggen. Hij wijst erop dat in de stadsregio al goed over het onderwerp is gesproken.

De heer JALIENS wijst op het gehanteerde uitgangspunt dat er voor iedereen plaats moet zijn en sprake moet zijn van balans. Bij balans tussen hoge, midden- en lage inkomens moet er volgens hem voor elke groep 33% van de woningen beschikbaar zijn. 25% woningen voor lage inkomens is dan volgens hem niet in balans.

Burgemeester KOEN is het eens met de kern van het verhaal van de heer Jaliens. In de regio is afgesproken dat Capelle aan den IJssel wat betreft sociale woningbouw terugzakt van 37% naar 25%. Dat gebeurt op basis van harde berekeningen voor de stadsregio, waarover afspraken zijn gemaakt met het ministerie. Alle gemeenten in de stadsregio vinden dat een goede ontwikkeling, omdat die aansluit bij de stadsregionale behoeften op basis van de kennis die er nu is. Gezien de ontwikkelingen lijkt het hem niet onlogisch dat de lagere inkomensgroep doorzakt naar een omvang van 25%. Het gaat om de behoefte en niet om het wegdrücken van mensen.

Minister Spies gaat akkoord met het aan de slag gaan met de Metropoolregio, maar beveelt wel aan te kijken naar economische ontwikkelingen en het volkshuisvestingsbeleid in die regio. Sociale woningbouw moet door 24 gemeenten goed op elkaar worden afgestemd, op basis van de economische ontwikkeling en woningtoewijzingsbeleid en de behoeften.

De heer VAN BUREN meent dat in de brief van de minister staat dat samenwerkende gemeenten de provincie kunnen vragen die zaken voor hun eigen gebied te regelen. Niet vermeld was dat het voor 24 gemeenten gold.

Burgemeester KOEN gaat het erom dat het Rijk erkent dat het nodig is om bovenlokale afspraken te maken.

Volgens mevrouw VERWEIJEN-STEENAART heeft de minister ook een uitspraak gedaan over samenwerking in een vervoersautoriteit met de provincie. De kern van de discussie gaat volgens haar over sociale woningbouw. De fout in het document Capelle 2020, waar het inwoneraantal van 65.000 een eigen leven is gaan leven, wil zij voorkomen. Naar haar mening is er overeenstemming over de noodzaak van een diversiteit aan woningen voor allerlei inkomensgroepen. Zij wil zich niet vastleggen op een percentage van 25.

Burgemeester KOEN is het daarmee eens. Tot 2020 zijn er regionale afspraken gemaakt. Daarna ziet hij de trend van de sociale groep zich ontwikkelen in de richting van 25%. Dat percentage is voor hem echter geen wetmatigheid. Hij wil zich vastleggen op het bieden van plaats voor iedereen in de regio en Capelle aan den IJssel en zaken goed in balans laten zijn.

De heer JALIENS lijkt het dan goed om het percentage van 25 uit de visie te schrappen.

Burgemeester KOEN reageert dat uit de burgerparticipatie is voortgekomen dat mensen breed herkennen dat herstructurering en gemêleerde wijken noodzakelijk zijn. De balans moet op sommige plekken hersteld worden. De behoefte aan sociale woningen daalt. .

De heer VAN DER SLOOT wijst op een collegebrief uit 2011 waarin staat dat scheef wonen waarschijnlijk maar in een heel klein percentage voorkomt. Het college gelooft daarom ook niet in massaal scheef wonen. Burgemeester KOEN heeft niet gesproken over massaal scheef wonen, maar dat element speelt met name in de sociale woningvoorraad. Een deel van de woningvoorraad wordt bewoond door mensen met een hoger inkomen dan waarop ze recht hebben.

De heer VAN DER SLOOT wijst erop dat mensen in Capelle aan den IJssel gemiddeld vijf jaar moeten wachten op een sociale huurwoning, zodat men niet kan zeggen dat daaraan weinig behoefte is. Wat betreft scheef wonen zijn er mensen die gezien hun inkomen in een sociale huurwoning zouden moeten wonen, maar omdat die er niet zijn betalen ze relatief veel geld voor een woning in de vrije sector. Volgens hem heeft de burgemeester een rooskleurig beeld van het inkomen van mensen in de stadsregio. Het gaat volgens hem niet om sociaal zwakkeren, maar om mensen als timmerlui, politiemensen, verpleegkundigen en beginnende leraren. Zij komen in aanmerking voor een sociale huurwoning. Hij ziet niet in dat het percentage van 40% wat betreft mensen met een laag inkomen zal dalen tot 25%. Dat kan volgens hem alleen als mensen uit de regio weggaan of als zij voor te veel geld een huis huren bij een huisjesmelker. Burgemeester KOEN is niet van oordeel dat 40% van de inwoners van Capelle aan den IJssel afhankelijk is van sociale woningbouw.

De heer VAN DER SLOOT baseert zich op cijfers van het CBS en het Centraal Plan Bureau. Wellicht kan het college zich verdiepen in inkomsten van inwoners van de regio en hoe de woningvoorraad daarop wordt aangepast.

De heer VAN BUREN meent dat er een verkeerd beeld ontstaat van wat men moet verstaan onder een laag inkomen. Het gemiddelde inkomen in 2011 bedraagt € 32.500,-, wat een modaal inkomen is.

Ook mensen met een modaal inkomen hebben recht op een sociale huurwoning.

Burgemeester KOEN gaat uit van stadsregionale afspraken en de vervolgens gemaakte afspraken met de provincie en het Rijk.

Het doortrekken van de metro betreft een oud plan, waarbij de metro met een lus rondom

Nieuwerkerk aan den IJssel gaat. Het gaat er vooral om dat investeren in het openbaarvervoer belangrijk is.

Tegelijkertijd wil hij zuinig zijn op het groen aan de oostkant van de regio. Wellicht moet dat aspect beter opgeschreven worden.

De heer VAN LOEF vraagt of openbaar vervoer betaald moet zijn.

Burgemeester KOEN reageert dat gratis openbaar vervoer niet bestaat.

De heer VAN LOEF vraagt wat dat betekent voor de voorliggende visie.

Burgemeester KOEN vindt het belangrijk het belang te onderschrijven van openbaarvervoer waarvan zoveel mogelijk mensen gebruik moeten kunnen maken, om met name die vorm van mobiliteit te stimuleren ten koste van particuliere mobiliteit. Of het uiteindelijk gratis openbaar moet zijn of stimulering daarvan moet plaatsvinden is een politieke afweging. Het gaat hem erom om het gebruik van het openbaar vervoer zoveel mogelijk te bevorderen.

De heer HOLKAMP vraagt of het college het tekstgedeelte over gratis openbaar vervoer zal aanpassen.

Burgemeester KOEN leest in de Stadsvisie dat gratis openbaar vervoer voor 65-plussers geleidelijk werd uitgebreid om de automobilititeit tegen te gaan. Politieke partijen kunnen daarover een amendement indienen.

De heer VAN BUREN wijst op daarover gemaakte politieke afspraken. Het kan zijn dat de afspraak in de toekomst wordt dat openbaar vervoer voor 67-plussers gratis zal worden.

Burgemeester KOEN zegt toe voor dat tekstgedeelte een meer SMART-formulering te zoeken.

Aan de samenwerking met de gemeente Krimpen aan den IJssel wordt nu druk gewerkt, zoals het uitwerken van een shared service-model.

Hij hoopt met zijn gemaakte opmerkingen enig vertrouwen te hebben gewekt dat met afspraken tot 2020 in stadsregionaal verband balans in de gehele regio wordt nagestreefd. Voor de periode tot 2030 worden de mogelijke verdere ontwikkelingen bezien. Voor de tweede tranche kunnen zaken iets anders opgeschreven worden, omdat het dan gaat om een voorspelling.

De heer JALIENS maakt zich met de opname van 25% aan sociale woningen in 2030 zorgen over het politieke aspect in de Stadsvisie 2030.

Burgemeester KOEN vervolgt met de bibliotheek die op termijn kan fuseren met de bibliotheek van Rotterdam, waardoor een breder bibliotheeknetwerk ontstaat, waarbij veel meer zaken digitaal plaatsvinden. Het afleveren van boeken kan anders gebeuren. Informatiebronnen en leesbevordering gaan niet verloren, maar gebeuren in een meer moderne organisatie en context.

Op termijn kan overwogen worden selectief met betaald parkeren om te gaan. De vraag hoe lang men een unique selling point kan handhaven gezien de overvloed aan auto's in de stad. Daardoor kan een nieuwe discussie daarover ontstaan.

Het collegeprogramma is voor Leefbaar Capelle de toets voor de Stadsvisie en alle partijen zullen vanuit hun eigen overtuiging daarnaar kijken. Zijn ambitie is echter om een unanieme visie te laten vaststellen door de raad. De titel is voortgekomen vanuit een team op het gebied van stads promotie en citymarketing. De vraag is hoe men Capelle aan den IJssel moet neerzetten tussen Rotterdam en het groen. Een kwaliteit van Capelle aan den IJssel is dat het een parkstad is, maar de gemeente heeft tegelijkertijd de voordelen van de economische motor. Capelle aan den IJssel is een stad rondom het Schollebos, grenzend aan het Groene Hart, maar ook aan de stad.

Mevrouw VERWEIJEN-STEENAART leest dat Capelle aan den IJssel niet zozeer een woonstad is, maar ook een werkstad. De vermelding 'parkstad naast economische motor' kan evengoed op Capelle aan den IJssel zelf slaan. De argumentatie van die switch vindt zij mager.

Burgemeester KOEN zegt dat de oorspronkelijke titel vooral betrekking heeft op zaken die buiten de gemeente liggen: Rotterdam en het Groene Hart. In plaats daarvan is meer ingezoomd op de kwaliteit en de kracht van Capelle aan den IJssel zelf.

Wat betreft milieu en groen is geprobeerd een balans te vinden. Het vermelde over de Metropoolregio is volgens GroenLinks prematuur, maar er is aangesloten op hetgeen realistisch en actueel is, ook gezien het kabinetsbesluit op dat punt.

Hij noemt de komst van de verkeersverbinding tussen Ridderkerk en Krimpen aan den IJssel belangrijk. Het versterken en verbinden van wijken vindt hij evenals het CDA belangrijk. Vooral is ingezoomd op de sociale kracht van de wijken. Gezien de stedenbouwkundige structuur wil hij ook naar de verbinding kijken.

In de kwalificatie van de SGP 'nuchter stuk met een gemiddeld ambitieniveau' kan hij zich vinden, omdat het zoeken is tussen verschillende krachten. De heer VAN BUREN wil ook in een notitie vastleggen hoe de gemeente met duurzaamheid en klimaatneutraliteit kan omgaan. Volgens hem is er namelijk veel meer te doen dan de Toekomstvisie vermeldt, ook als aandeelhouder van Eneco.

De heer VAN BUUREN is blij om te horen dat de toekomstvisie zijn beslag krijgt. Wel wil hij de aan de visie ontleende opdrachten expliciet verwoorden, evenals het traject waarbinnen die opdrachten gerealiseerd moeten worden. Hij stelt het op prijs als die zaken inzichtelijk worden.

Burgemeester KOEN kondigt aan om in de oplegbrief of in de inleiding daarover iets te zeggen.

Wat betreft milieu kan worden vermeld die ambitie in de komende tijd verder uit te werken.

Hij stelt voor om het document te agenderen voor de raadsvergadering van 26 maart aanstaande en het dan ook vast te stellen.

De VOORZITTER concludeert dat het voorstel als bespreekstuk zal worden doorgeleid naar de raadsvergadering.

6. Rondvraag

De VOORZITTER vermeldt dat de heer Ponte heeft aangegeven dat de vraag over de bewonersenquête bij de verschillende fracties onvoldoende resultaat heeft opgeleverd om tijdens een thema-avond met een discussie verder te gaan. Hij vraagt of de commissieleden dringende punten hebben die zij willen laten agenderen voor de bewonersenquête. Als dat niet het geval is gaat de thema-avond niet door.

De heer HOLKAMP heeft begrepen dat wethouder Van Sluis een voorstel zou doen voor inbreng teneinde aan diens toezegging te voldoen.

Mevrouw DE MIK merkt op dat wethouder Van Sluis zijn inbreng afgelopen week in een collegebrief heeft aangegeven. Daarbij verklaart hij zich bereid om een toelichting te geven op een thema-avond als de raad daarmee iets wil doen. De heer Ponte heeft aangegeven geen initiatief te nemen voor een thema-avond.

De heer GRAUSS heeft de heer Ponte serieus genomen toen die in een commissievergadering met veel aplomb naar voren bracht om met bewoners aan de slag te gaan. Hij heeft daarop input aangeleverd en constateert nu dat de PvdA het initiatief terugtrekt. Daarmee heeft hij geen moeite, maar hij had in dat geval liever gezien dat het initiatief niet genomen was.

Mevrouw DE MIK wijst op een mailwisseling tussen de griffie en de heren Ponte en Grauss. Naar aanleiding van de vorige commissievergadering zijn fracties gevraagd of er punten ter bespreking waren. Daarop zijn twee inhoudelijke reacties ontvangen. Deze week ontving de griffie van de heer Ponte het bericht dat hij geen initiatief wil nemen als hij inhoudelijk niets kan doen aan het collegewerkplan. Op basis van de binnengekomen reacties was dat in zijn beleving niet het geval.

7. Sluiting

De VOORZITTER sluit de vergadering om 23.40 uur.

Aldus vastgesteld in de vergadering van de commissie Bestuur, Veiligheid en Middelen van 17 april 2012,
de secretaris, de voorzitter,

S.G.V. Schouten.

mr. A. Weggeman.